

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o K 130744 21 Kž 10
Brčko, 29.12.2021. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Srđana Nedić, kao predsjednika vijeća, Ilje Klaić i Maide Kovačević, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Radmile Tomić, kao zapisničara, u kaznenom predmetu protiv optuženog M.D. iz B., zbog kaznenog djela Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28., kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. i Kaznenog djela Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1., a sve u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta BiH“ broj 19/20, prečišćen tekst), odlučujući o žalbi njegovog branitelja Dragana Oparnica, odvjetnika iz Brčkog, podnesenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 130744 20 K od 21.09.2021. godine, na javnoj sjednici kaznenog vijeća održanoj dana 29.12.2021. godine, u nazočnosti Tužitelja Brčko distrikta Bosne i Hercegovine Amele Mustafić, optuženog M.D. i njegovog branitelja Dragana Oparnica, odvjetnika iz Brčkog, donio je slijedeću

P R E S U D U

I Povodom žalbe branitelja optuženog Dragana Oparnica, odvjetnika iz Brčkog, a po službenoj dužnosti, preinačuje se presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 130744 20 K od 21.09.2021. godine, u pogledu odluke o kazni, tako što se optuženom M.D. sinu J. iz B., za počinjeno kazneno djelo Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog kojeg je u točki 1. izreke prvostupanjske presude oglašen krivim, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, a za počinjeno kazneno djelo Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog kojeg je u točki 2. izreke prvostupanjske presude oglašen krivim, utvrđuje kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, pa ga ovaj sud za navedena kaznena djela, primjenom članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđuje na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 10 (deset) mjeseci.

II U pogledu odluke prvostupanjskog suda o uračunavanju pritvora u izrečenu kaznu zatvora, odluke o troškovima kaznenog postupka, kao i upućivanju oštećenih sa imovinskopravnim zahtjevom na parnicu, prvostupanjska presuda ostaje nepromijenjena.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o K 130744 20 K od 21.09.2021. godine, optuženi M.D. iz B., oglašen je krivim da je kao saizvršilac radnjama opisanim pod točkom 1. izreke prvostupanjske presude počinio kazneno djelo Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo mu je primjenom članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina, a radnjama opisanim u točki 2. izreke prvostupanjske presude, kazneno djelo Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3., u svezi sa stavkom 1., a sve u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje kazneno djelo mu je primjenom istih zakonskih propisa utvrđena kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, nakon čega je temeljem članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 4 (četiri) mjeseca. Temeljem članka 57. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine vrijeme koje je optuženi proveo u pritvoru računajući od 07.07.2020. godine, pa sve dok traje pritvor će se uračunati u izrečenu kaznu zatvora.

Temeljem članka 188. stavak 4. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženi je oslobođen plaćanja troškova kaznenog postupka, pa oni padaju na teret proračunskih sredstava suda.

Na temelju članka 198. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine sud je oštećene R.D., M.K., M.K.1, L.Đ., A.V., L.M., Đ.Lj., M.L., M.B., S.M., F.S., N.J., D.P., Z.R. i E.A. sa imovinsko-pravnim zahtjevom uputio na parnični postupak.

Istom presudom, na temelju članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženi je oslobođen od optužbe da je radnjama opisanim u točki 3. izreke presude, počinio kazneno djelo Nedoovoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1., a sve u svezi sa člankom 31. Kaznenog Zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, te je određeno da troškovi postupka u odnosu na točku 3. presude padaju na teret proračunskih sredstava.

Protiv navedene presude žalbu je u zakonskom roku izjavio branitelj optuženog Dragan Oparnica, odvjetnik iz Brčkog (u daljem tekstu branitelj), kojom prvostupanjsku presudu pobija zbog bitne povrede odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. i stavka 2. u svezi sa člankom 3. stavak 2., člankom 14. stavak 2. i člankom 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja iz članka 299. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i povrede kaznenog zakona iz članka 298. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, predlažući da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu usvoji i pobijanu presudu ukine u dijelu koji se pobija žalbom i odredi održavanje pretresa ili da pobijanu presudu u dijelu kojim se pobija žalbom preinači, te optuženog M.D. oslobodi od optužbe da je kao saizvršitelj počinio kaznena djela koja su mu stavljena na teret.

Podneskom, broj T18 o KT 0014472 20 od 15.11.2021. godine, Tužitelj Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu tužitelj) je dala odgovor na žalbu branitelja optuženog u kojem navodi da su svi žalbeni navodi branitelja optuženog u cjelosti neosnovani, stoga predlaže da ovaj sud, sukladno članku 313. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odbije žalbu branitelja optuženog kao neosnovanu i prvostupanjsku presudu potvrdi.

Na javnoj sjednici kaznenog vijeća ovog suda održanoj dana 29.12.2021. godine, branitelj je ostao u svemu kod pisano izjavljene žalbe, a tužitelj kod datog odgovora na žalbu.

Ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu, u smislu članka 306. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen kazneni zakon, nakon čega je odlučio kao u izreci ove presude, zbog razloga koji slijede:

Branitelj optuženog u okviru žalbenog osnova bitna povreda odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u žalbi navodi „da je presuda u dijelu u kojem se pobija žalbom proturječna razlozima presude i da u njoj nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama“. Navedenu bitnu povredu branitelj optuženog vidi u tomu da je prvostupanjski sud optuženog M.D. pobijanom presudom oslobodio od optužbe da je počinio kazneno djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zaključujući da iz svih dokaza provedenih tijekom glavne rasprave nije na pouzdan način utvrđeno da je optuženi „zajedno sa njemu poznatom osobom“ nabavio i držao automatsku pušku „kalashnikov“ ili „puškomitraljez M72“ iz koje je sporne prilike pucano, da bi, suprotno naprijed navedenom, u činjeničnom supstratu točaka 1. i 2., izreke pobijane presude, utvrdio da je optuženi i njemu poznata osoba, svjesno i sa namjerom da zajedno sa tom osobom pronađe i napadne navijače nogometnog kluba „Crvena Zvezda“..., nakon što su prethodno nabavili automatsku pušku tipa „kalashnikov“ ili „puškomitraljez M72“, čime je kao suizvršitelj, radnjama opisanim u točki 1., počinio kazneno djelo Ubojstvu u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28., a radnjama opisanim pod točkom 2. izreke, presude kazneno djelo Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3., u svezi sa stavkom 1., a sve u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog čega su, po ocjeni branitelja, razlozi navedeni u obrazloženju pobijane presude nejasni i proturječni, usljed čega je prvostupanjska presuda donesena uz bitnu povredu odredaba članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U prvom redu valja ukazati da branitelj u žalbi bitnu povredu odredaba kaznenog postupka, zbog koje pobija prvostupanjsku presudu, pogrešno navodi „da je presuda u dijelu koji se pobija žalbom proturječna razlozima presude“, s obzirom na to da je člankom 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisano da bitna povreda odredaba kaznenog postupka postoji, između ostalog, i „ako je izreka presude nerazumljiva, proturječna sama sebi ili razlozima presude“. Međutim, neovisno od toga neosnovano se žalbom branitelja prigovara da su razlozi navedeni u obrazloženju pobijane presude nejasni i proturječni. Naime, nije upitno da je prvostupanjski sud, temeljem dokaza

provedenih tijekom prvostupanjskog postupka, opravdano zaključio da se optuženi M.D. ne može dovesti u svezu s nabavkom i držanjem automatskog oružja upotrijebljenog tijekom poduzimanja kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1. i 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, zbog čega je optuženog, u skladu sa člankom 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je radnjama opisanim u točki 3. izreke prvostupanjske presude, počinio kazneno djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1. kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Točno je da je prvostupanjski sud, i pored naprijed navedenog, u činjeničnim supstratima točaka 1. i 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, prihvatio kao utvrđen dio činjeničnog supstrata koji glasi „nakon što su prethodno nabavili automatsku pušku tipa „kalashnikov“ ili „puškomitraljez“ M72“, iz čega bi se moglo zaključiti da je optuženi M.D. za jednu te istu radnju (nabavka i držanje automatskog oružja) u točkama 1. i 2. osuđujućeg dijela izreke prvostupanjske presude, oglašen krivim, a u točki 3. izreke oslobađajućeg dijela prvostupanjske presude, oslobođen od optužbe za te iste radnje, što bi po mišljenju branitelja izreku prvostupanjske presude u tom dijelu činila nerazumljivom, proturječnoj samoj sebi i razlozima presude.

Neovisno od činjenice da je zbog specifičnosti izreke prvostupanjske presude i međusobne povezanosti kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1., 2. i 3. izreke prvostupanjske presude, bilo uputno da se iz činjeničnog supstrata točaka 1. i 2. osuđujućeg dijela izreke prvostupanjske presude, izostavi dio teksta koji glasi „nakon što su prethodno nabavili automatsku pušku tipa „kalashnikov“ ili „puškomitraljez M 72“, kalibra 7,62 x 39 mm“, u situaciji kada je točkom 3. izreke prvostupanjske presude, optuženog, u skladu sa člankom 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je počinio kazneno djelo Nedoizvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1., u svezi sa člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da se kaznenopravne radnje koje su kvalificirane kao naprijed navedeno kazneno djelo, ogledaju u tomu da je optuženi M.D., zajedno sa njemu poznatom osobom, u namjeri da napadne navijače nogometnog kluba „Crvena Zvezda“ nabavio i držao automatsko oružje kojim su počinjene kaznenopravne radnje za koje je u točkama 1. i 2. izreke prvostupanjske presude oglašen krivim.

Međutim, po ocjeni ovog suda, navedeni propust prvostupanjskog suda, ne čini izreku prvostupanjske presude nejasnom i proturječnom razlozima, jer je iz obrazloženja prvostupanjske presude i razloga koje je prvostupanjski sud naveo u povodu kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, razvidno da iz provedenih dokaza nije utvrđeno da je optuženi M.D. sudjelovao u nabavci i držanju automatskog oružja kojim su počinjena kaznena djela za koja je kao suizvršitelj oglašen krivim u osuđujućem dijelu prvostupanjske presude, nego da se nabavka i držanje predmetnog automatskog oružja može dovesti u svezu sa suizvršiteljem u počinjenju navedenih kaznenih djela (optuženom poznatoj osobi), koji se u vrijeme počinjenja predmetnih kaznenih djela nalazila na mjestu suvozača u iznajmljenom putničkom motornom vozilu, kojim je te prilike upravljao optuženi M.D., zbog čega je prvostupanjski sud optuženog oslobodio od optužbe, za te kaznenopravne radnje (točka 3. izreke), dajući za to jasne i uvjerljive razloge (strana 42. i 43. obrazloženja). Stoga ovaj sud smatra da prvostupanjska presuda u tom dijelu nije zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak

1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi branitelja optuženog.

Nadalje se u okviru istog žalbenog osnova u žalbi branitelja prigovara da se iz činjeničnog supstrata točke 1. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude nedvojbeno može zaključiti da je radnja počinjenja kaznenog djela „pucanje iz vatrenog oružja“, ali da se iz izreke, kao niti iz obrazloženja, ne može pouzdano zaključiti na koji način je optuženi M.D. doprinjeo radnji počinjenja „pucanju iz vatrenog oružja“, koju radnju je poduzela osoba poznata optuženom, s obzirom na to da, po mišljenju branitelja, što iz provedenih dokaza nedvojbeno proizilazi, optuženi M.D. nije pucao iz vatrenog oružja, a samim upravljanjem automobilom iz kojeg je njemu poznata osoba pucala, ni na koji način nije mogao utjecati na tu osobu u kom pravcu će usmjeriti vatreno oružje. Stoga branitelj smatra da optuženi nije mogao kao suizvršitelj počiniti kazneno djelo Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer iz naprijed navedenih činjenica ne proizilazi da je optuženi pristao da drugog liši života.

Istom argumentacijom branitelj optuženog dovodi u pitanje kaznenopravne radnje opisane u točki 2. izreke pobijane presude, navodeći kako je prvostupanjski sud propustio utvrditi i u obrazloženju pobijane presude navesti u čemu se ogleda odlučujući doprinos optuženog, odnosno, njegovo sudjelovanje u radnji počinjenja kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3., u svezi sa stavkom 1., sve u svezi s člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da je u pobijanoj presudi utvrđeno da je optuženom poznata osoba, koja je sa sobom imala automatsko oružje, pucala u pravcu automobila u pokretu u kojima su se nalazili oštećeni, čime je stvorena konkretna opasnost za živote tih ljudi, ali da se tim povodom u pobijanoj presudi ne navodi u čemu se ogleda odlučujući doprinos M.D. u radnji počinjenja koju je poduzela njemu poznata osoba, niti se u obrazloženju navode razlozi o odlučnim činjenicama u tom pravcu.

Naprijed izneseni žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani iz razloga što je u činjeničnom supstratu, kako točke 1., tako i točke 2. izreke pobijane presude, u odnosu na optuženog M.D., navedeno „da je upravljajući putničkim motornim vozilom marke „Renault Scenic“, registracijskih oznaka ..., sustigao kolonu automobila u kojima su se nalazili navijači nogometnog kluba „Crvena Zvezda“ ..., te na taj način omogućio njemu poznatoj osobi „da iz automatskog oružja ispali najmanje tri metka u pravcu zadnjeg vjetrobranskog stakla vozila „Opel Zafira“, registracijskih oznaka ..., pri čemu je došlo do razbijanja stražnjeg vjetrobranskog stakla i proboja jednog projektila koji je pogodio maloljetnog R.D. sa stražnje strane donjeg dijela vrata (ustrel), odnosno, u pogledu točke 2. izreke, na isti način omogućio njemu poznatoj osobi, „da u pravcu putničkog automobila marke „Opel Zafira“, reg. oznaka ..., ispali najmanje dva metka od kojih je jedan metak pogodio zadnji lijevi dio poklopca prtljažnika...“.

Dakle, u činjeničnom supstratu u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, decidirano su opisane kaznenopravne radnje optuženog M.D., koje kada se promatraju izdvojeno od kaznenopravnih radnji „optuženom poznate osobe“, odnosno, izravnog počinitelja pucnjave iz automatskog oružja iz vozila kojim je upravljao optuženi, po koloni vozila kojim su se kretali oštećeni, doista nema obilježja radnji počinjenja kaznenog djela Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28., kao niti kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti iz članka 317.

stavak 3., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da je iz utvrđenog činjeničnog stanja razvidno da optuženi M.D. opisanim radnjama nije izravno poduzeo radnju ili dio radnji koje čine zakonski opis kaznenih djela za koje je oglašen krivim, ali je zbog činjenice da je osobno pribavio informaciju o kretanju kolone automobila u kojoj su se nalazili navijači nogometnog kluba „Crvena Zvezda“, iznajmio automobil koji je korišten za počinjenje predmetnih kaznenih djela, te sustigao kolonu tih automobila, na izravan način omogućio njemu poznatom počinitelju da ispali više hitaca iz automatskog oružja po toj koloni vozila, kojom prigodom je došlo do teškog ranjavanja maloljetnoj R.D., lakog povređivanja maloljetnog M.K.1, a posljedično tomu i dovođenju u opasnost života ostalih putnika u navedena dva automobila.

U takvim okolnostima, po ocjeni ovog suda, neovisno od toga što osobno nije pucao iz automatskog naoružanja po navedenim automobilima, optuženi M.D. je na odlučujući način doprinjeo počinjenju kaznenih djela, jer bez njegovog sudjelovanja optuženom poznati izravni počinitelj ne bi mogao ispaliti više metaka iz automatskog oružja po koloni vozila u pokretu, zbog čega su se u njihovim radnjama ostvarila sva zakonska obilježja kaznenih djela za koja je oglašen krivim, tako da radnje optuženog M.D., opisane u točkama 1. i 2. izreke prvostupanjske presude, imaju sva obilježja suizvršiteljskih radnji u smislu članka 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U žalbi branitelja optuženog se dalje tvrdi „da je prvostupanjska presuda nejasna i proturječna razlozima presude“, te da je prvostupanjski sud povrijedio odredbe kaznenog zakona na štetu optuženog, „zbog čega je prvostupanjska presuda u dijelu u kojem se pobija žalbom proturječna i nerazumljiva“, s obzirom da i jedno i drugo djelo, opisano u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, proizilaze iz istog događaja, s tim što je optuženi djelo koje mu se točkom 1. izreke pobijane presude stavlja na teret počinio s eventualnim umišljajem („utvrđujući da je optuženi pristao da nekog liši života“), dok je u odnosu na djelo iz točke 2. izreke pobijane presude prvostupanjski sud utvrdio da je ono počinjeno sa izravnim umišljajem („da su htjeli pucanjem iz vatrenog oružja ugroziti život većeg broja ljudi“), što po mišljenju branitelja jedno drugo isključuje.

U istom kontekstu branitelj optuženog vidi i proturječnost pobijane presude u činjenici koju prvostupanjski sud izrekom pobijane presude utvrđuje u pogledu osoba oštećenih kaznenopravnim radnjama opisanim u točkama 1. i 2. izreke prvostupanjske presude, gdje se u točki 1. navodi da je oštećeni maloljetni R.D. zadobio teške tjelesne povrede, u odnosu na koje je optuženi bio svjestan da nekog može lišiti života, i da je na takvu posljednicu pristao, dok je u odnosu na radnje iz točke 2. izreke pobijane presude, sud utvrdio da je optuženi bio svjestan da ispaljivanjem metaka iz vatrenog oružja od osobe koja se nalazila u vozilu kojim je upravljao, prema automobilima u pokretu, može dovesti u opasnost živote ljudi, na mjestu gdje se okuplja veći broj osoba, što je i htio, pri tomu utvrđujući da je optuženi kao suizvršitelj htio, između ostalih, ugroziti i život maloljetnog R.D., za koga je već ranije u točki 1. izreke pobijane presude, sud utvrdio „da je optuženi pristao da ga liši života“, što po mišljenju branitelja prvostupanjsku presudu čini nejasnom i proturječnom razlozima presude.

Navedeni žalbeni prigovori branitelja optuženog nisu osnovani, kako u pogledu razumljivosti izreke prvostupanjske presude i njene proturječnosti razlozima presude,

tako i u pogledu povrede odredaba kaznenog zakona na štetu optuženog, povodom čega će biti više riječi u obrazloženju ove presude kada sud bude davao razloge vezane uz osnovanost žalbenih prigovora branitelja u pogledu žalbenog osnova „povreda kaznenog zakona“ iz članka 298. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U pogledu žalbenih prigovora vezanih uz razumljivost izreke prvostupanjske presude i njene proturječnosti razlozima, u odnosu na subjektivni odnos optuženog prema počinjenju kaznenih djela opisanih u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, ovaj sud smatra da se u konkretnom slučaju radi o tzv. „idealnom stjecaju“, gdje se u jednoj integralnoj kaznenopravnoj radnji optuženih ostvaruju zakonska obilježja dva različita kaznena djela, u konkretnom slučaju kazneno djelo Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28., u stjecaju s kaznenim djelom Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zbog čega se, bez obzira na kontinuitet poduzete kaznenopravne radnje, ne radi o jednom kaznenom djelu Teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz članka 322. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano tvrdi u žalbi branitelja optuženog, o čemu će ovaj sud detaljne razloge da ti u okviru osnovanosti žalbenih prigovora branitelja optuženog koji se odnose na povredu kaznenog zakona na štetu optuženog.

U kontekstu naprijed iznesenog stajališta ovog suda, u slučaju idealnog stjecaja, odnosno, u situaciji kada se u jednoj integralnoj radnji optuženih ostvare zakonska obilježja dva različita kaznena djela, koja zbog nastalih posljedica i različitih zaštitnih objekata, nisu genusno srodna kaznena djela, nije nužno da u pogledu oba kaznena djela subjektivni odnos optuženog mora biti istovjetan. Ovo je osobito karakteristično u slučaju suizvršiteljstva, u smislu članka 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, gdje je odredbom članka 34. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, propisano „da je suizvršitelj kriv u granicama svojeg umišljaja ili nehata“, zbog čega se subjektivni odnos prema počinjenim kaznenim djelima jednog od suizvršitelja, ne mora nužno podudarati sa subjektivnim odnosom ostalih suizvršitelja prema počinjenim kaznenim djelima. U tom kontekstu valja promatrati i činjenicu da je prvostupanjski sud u točki 1. izreke pobijane presude, utvrdio da je optuženi M.D., kazneno djelo Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, počinio s eventualnim umišljajem, odnosno, da je bio svjestan da njemu poznati neposredni počinitelj pucanjem iz vatrenog oružja u stražnje vjetrobransko staklo automobila u kome su se nalazili navijači „Crvene Zvezde“, može nekoga od njih lišiti života i za razliku od neposrednog počinitelja pucnjave iz automatske puške, na takvu mogućnost je pristao. Ovo zbog toga što se, zbog svih okolnosti počinjenja ovog kaznenog djela nedvojbeno utvrđenih tijekom prvostupanjskog postupka, zasigurno može zaključiti da optuženi M.D. u trenutku počinjenja kaznenih djela za koje je oglašen krivim, nije nužno morao biti svjestan namjera njemu poznate muške osobe koja je ispalila više hitaca u pravcu automobila u pokretu, koje uključuju i mogućnost lišenja života putnika u automobilima koji su se kretali u koloni vozila, ali je zbog prirode upotrijebljenog vatrenog oružja, pristao i na takvu mogućnost.

Za razliku od kaznenopravnih radnji opisanih u točki 1. izreke pobijane presude, u povodu kojih je optuženi M.D. oglašen krivim da ih je počinio sa eventualnim umišljajem, za kaznenopravne radnje opisane u točki 2. izreke

prvostupanjske presude, optuženi je oglašen krivim da ih je počinio sa izravnim umišljajem, što po mišljenju branitelja optuženog, jedno drugo isključuje.

Međutim, po ocjeni ovoga suda, takvo stajalište branitelja optuženog nije prihvatljivo iz razloga što se u konkretnom slučaju, kako je to već ranije napomenuto, radi o idealnom stjecaju dva genusno različita kaznena djela, zbog čega nije isključeno da u odnosu na jedno od tih kaznenih djela optuženi postupa sa eventualnim umišljajem, a u odnosu na drugo sa izravnim umišljajem. Ovo zbog toga što u odnosu na kazneno djelo Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, s obzirom na to da nije izravni počinitelj, optuženi nije morao biti svjestan namjera izravnog počinitelja (njemu poznate osobe koja je pucala iz automatske puške), ali je svojim postupcima pristao i na takvu posljedicu, dok je u slučaju kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti članka 317. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (opisanog u točki 2. izreke pobijane presude), bio svjestan da sustizanjem kolone vozila, čime je omogućio neposrednom počinitelju da iz automatske puške ispali više hitaca u pravcu automobila u pokretu u kojim su se nalazili oštećeni, dovodi u opasnost život ljudi i imovinu većeg opsega, što je jednako kao i neposredni počinitelj, htio učiniti, tako da je pravilno zaključio prvostupanjski sud da je optuženi navedeno kazneno djelo počinio sa izravnim umišljajem.

U istom kontekstu se neosnovano žalbom branitelja ukazuje na navodnu proturječnost (kontradiktornost) izreke prvostupanjske presude sa njenim razlozima u dijelu koji se odnosi na oštećene osobe, gdje se u točki 1., kao oštećena osoba navodi maloljetni R.D., koji je tom prigodom zadobio teške tjelesne povrede, zbog čega se optuženom na teret stavlja da je bio svjestan da nekog može lišiti života, na što je i pristao, dok se u točki 2. izreke utvrđuje da je optuženi svjestan da ispaljivanje metaka iz vatrenog oružja od strane izvršitelja koji se nalazio u njegovom vozilu, dovodi u opasnost živote ljudi i imovinu većeg opsega, na mjestu gdje je okupljen veći broj ljudi, pa da je to i htio, čime je kao suizvršilac ugrozio život, između ostalih i maloljetnog R.D., za koga je, kako je to prethodno navedeno, prvostupanjski sud utvrdio da je optuženi pristao da ga liši života. Stoga je po mišljenju branitelja nejasan i nelogičan zaključak suda da je jednom te istom radnjom optuženi M.D. stvorio uvjete da njemu poznata osoba nekog liši života (oštećenog R.D.) i istom tom radnjom ugrozi život više osoba (među kojima je i mlđb. R.D.) i imovinu većeg obima, zbog čega je u ovom dijelu prvostupanjska presuda nejasna i proturječna razlozima.

Suprotno naprijed iznesenom stajalištu branitelja, ovaj sud smatra logičnim i opravdanim da se u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u točki 1. i u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2. izreke pobijane presude, u svojstvu oštećenih osoba, između ostalih, pojavljuje maloljetni R.D. Ovo zbog toga što se u konkretnom slučaju, kako će to biti kasnije detaljno pojašnjeno, radi o tzv. „idealnom stjecaju“ kaznenih djela, gdje se jednom integralnom radnjom ostvaruju istodobno zakonska obilježja dva različita kaznena djela, koja međusobno povezuje činjenica da je pucano iz automatskog vatrenog oružja na kolonu vozila u pokretu, u kojem se nalazio veći broj (14) osoba. U takvim okolnostima su se u radnjama optuženog ostvarila sva zakonska obilježja kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3., u svezi sa stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, pa pošto je istom tom prigodom jedna od osoba koja se nalazila u automobilu na koje je neposredni počinitelj iz automobila optuženog pucao iz automatskog vatrenog oružja, zadobila teške i po život opasne povrede donjeg dijela

vrata, koji po svojoj prirodi predstavlja vitalni organ, u radnjama optuženog su se stekla i sva zakonska obilježja kaznenog djela Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Stoga je, po ocjeni ovog suda, logično da se pri počinjenju navedena dva kaznena djela, za koje je optuženi oglašen krivim, kako u točki 1., tako i u točki 2. izreke pobijane presude, u svojstvu oštećenog pojavljuje maloljetni R.D., jer se i sam nalazio u skupini od 14 (četnaest) osoba koje su se nalazile u dva automobila koja su se kretala u koloni, a na koju je neposredni počinitelj (osumnjičeni N.B.) ispalio više metaka iz automatskog vatrenog oružja, tako da je samom tom činjenicom, između ostalih, doveden u opasnost i njegov život, kako je to u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, pravilno utvrdio i prvostupanjski sud.

Slijedom svega naprijed iznesenog, ne mogu se prihvatiti kao osnovani naprijed izneseni žalbeni prigovori branitelja optuženog kojim se dovodi u pitanje razumljivost izreke prvostupanjske presude, njene navodne proturječnosti samoj sebi, odnosno razlozima presude, zbog čega po mišljenju ovoga suda, a suprotno tvrdnjama branitelja optuženog, prvostupanjska presuda u tom dijelu nije donesena uz bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 1. točka k. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U okviru ovog žalbenog osnova branitelj još ističe da je prvostupanjski sud u postupku donošenja pobijane presude povrijedio odredbe članka 3. stavak 2. i članka 14. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, na način da je u točki 3. izreke pobijane presude optuženog oslobodio od optužbe, da je nabavio i držao automatsko oružje, dok je u točkama 1. i 2. izreke te iste presude, utvrdio tu istu činjenicu na štetu optuženog, što po mišljenju branitelja predstavlja bitnu povredu odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nisu sasvim jasni naprijed istaknuti žalbeni prigovori branitelja optuženog, jer se iz obrazloženja pobijane presude nedvojbeno može zaključiti da je prvostupanjski sud tijekom cijelog prvostupanjskog postupka sa jednakom pažnjom pristupao svim provedenim dokazima, kako onim koji su išli na teret optuženog, tako i onim koji su išli u njegovu korist, na što ukazuje i činjenica da je zbog nedostatka dokaza da je optuženi M.D. na bilo koji način sudjelovao u nabavci i držanju automatskog vatrenog oružja kojim su počinjena kaznena djela opisana u točki 1. i 2. izreke pobijane presude, optuženog na temelju članka 284. stavak 1. točka c. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, oslobodio od optužbe da je počinio kazneno djelo Nedožvoljeno držanje oružja ili eksplozivnih tvari iz članka 365. stavak 1., a u svezi s člankom 31. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Kako je na pouzdan način tijekom prvostupanjskog postupka utvrđeno da je optuženi sudjelovao, kao suizvršitelj, u počinjenju kaznenih djela opisanim u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, po ocjeni ovog suda, u odnosu na te kaznenopravne radnje, nije bilo mjesta primjeni članka 3. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (*in dubi pro reo*). U pogledu propusta prvostupanjskog suda da iz činjeničnog supstrata točke 1. i 2. izreke prvostupanjske presude izostavi dio teksta („nakon što su prethodno nabavili automatsku pušku“), koji ne korenspondira sa odlukom prvostupanjskog suda iz točke 3. izreke prvostupanjske izreke, ovaj sud je, nešto ranije u obrazloženju ove presude dao detaljne razloge zbog kojih nalazi da time nije dovedena u pitanje razumljivost izreke prvostupanjske presude, tako da po ocjeni ovog suda prvostupanjska presuda u tom dijelu nije

zahvaćena bitnom povredom odredaba kaznenog postupka iz članka 297. stavak 2., u svezi s primjenom članka 3. stavak 2. i članka 14. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

U okviru žalbenog osnova pogrešno utvrđeno činjenično stanje branitelj u žalbi prigovara da je prvostupanjski sud pogrešno utvrdio da se u slučaju ranjavanja maloljetnog R.D. radilo o izravnom pogotku puščanim zrnom, jer je utvrđeno da je oštećeni pogođen samo dijelom (olovnim) tog zrna, bez dijela koji čini košuljicu zrna, a koje se sastoji od legure cinka i bakra. Stoga branitelj optuženog u žalbi tvrdi, suprotno nalazu vještaka balističke struke, da je oštećeni u stvari pogođen usljed rikošetiranja zrna, koje je zbog toga izgubilo energiju, tako da je ostao u vratu maloljetnog R.D., na temelju čega branitelj zaključuje da nijedan od ispaljenih hitaca nije bio usmjeren ka navijačima nogometnog kluba „Crvena zvezda“, jer se oštećeni maloljetni R.D. nalazio u automobilu koji je bio ispred drugog automobila u kome su se takođe nalazili navijači „Crvene zvezde“, iz čega branitelj zaključuje da neposredni počinitelj, odnosno, osoba poznata optuženom, koja je pucala iz automatske puške, nije imala namjeru, a niti je pristala, da liši života nekog od navijača „Crvene zvezde“, pa samim tim niti optuženi M.D., kao suizvršitelj kaznenog djela opisanog u točki 1. izreke pobijane presude, nije sudjelovao u počinjenju tog kaznenog djela, a niti dao odlučujući doprinos u njegovom počinjenju.

Naprijed iznesene tvrdnje branitelja, u pogledu pravilnosti činjeničnog stanja u tom dijelu, netočne su i u potpunoj suprotnosti sa materijalnim dokazima provedenim tijekom prvostupanjskog postupka (Zapisnik očevidu Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 20.06.2020. godine, Fotodokumentacija Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 25.06.2020. godine, Nalaz i mišljenje vještaka balističara od 09.09.2020. godine), na temelju kojih je sa sigurnošću utvrđeno da je kritične prilike počinitelj ispalio iz automatskog vatrenog oružja najmanje devet hitaca, te da su tom prigodom pogođena oba automobila, kako automobil marke „Opel Zafira“ registracijskih oznaka ..., tako i automobil „Opel Zafira“, registracijskih oznaka ..., što je nesumnjivo utvrđeno prigodom obavljanja očevida od strane Policije Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Vještačenjem po vještaku balističko-mehanoscopske struke Bruni Franjić nesumnjivo je utvrđeno da su sva pronađena zrna, kao i prazne čaure ispaljene iz istog vatrenog oružja, te da su sva oštećenja na oba automobila nastala djelovanjem puščanog zrna ispaljenog iz automatskog naoružanja, da su sva locirana u stražnjim dijelovima i jednog i drugog vozila.

Kada je u pitanju ranjavanje maloljetnog R.D., utvrđeno je da su prigodom njegovog medicinskog zbrinjavanja, iz rane na donjem dijelu vrata odstranjena dva metalna dijela koja potječu od olovne jezgre zrna puščanog metka. Definirajući mehanizam povređivanja, vještak medicinske struke prof. dr. Zdenko Cihlarž iz Tuzle je u svom nalazu utvrdio da se radi o strelnoj povredi stražnje strane donjeg dijela vrata-tipa ustrela, sa ulaznim strelni otvorom ovalnog oblika, koji se nastavlja na ustrelni kanal u smjeru od nazad i dole, ka naprijed i na gore, zaključujući kako je navedeno povređivanje nastalo djelovanjem projektila ispaljenog iz ručnog vatrenog oružja, u poziciji kada su se usta cijev, a time i osoba koja je tom prilikom pucala iz oružja, nalazila iza u lijevo u odnosu na oštećenog.

Slijedom navedenih nalaza vještaka medicinske struke i balističke struke nema objektivnog pokazatelja koji bi ukazivao na to da je do ranjavanja oštećenog maloljetnog R.D. došlo kao posljedica „rikošetiranja zrna“, naprotiv, pravac pružanja

strelnog kanala koji je utvrdio vještak medicinske struke, kao i oštećenja na stražnjem vjetrobranskom staklu automobila „Opel Zafira“, registracijskih oznaka ... (fotografija br. 65 D2), nesumnjivo ukazuju da se radi o izravnom pogotku od zrna ispaljenog od automatskog vatrenog oružja, a činjenica da su pri medicinskom zbrinjavanju oštećenog operativnim zahvatom izvađena dva olovna fragmenta pušcanog zrna, ničim ne ukazuju da se radilo o rikošetu, nego naprotiv da se zrno ispaljeno iz automatske puške rasprslo (deformiralo) prilikom prvog kontakta sa stražnjim vjetrobranskim staklom, zbog čega se odvojila bakarna košuljica tog zrna, pa je oštećeni povrijeđen sa dva fragmenta olovne jezgre tog zrna.

U svezi sa naprijed iznesenim žalbenim prigovorima branitelja, neosnovano se od strane branitelja tvrdi da je sud prigodom utvrđivanja odlučnih činjenica u ovom kaznenom predmetu, između ostalih, pogrešno utvrdio i broj ispaljenih zrna iz automatskog vatrenog oružja, s obzirom da se iz razloga prvostupanjskog suda u tom dijelu može zaključiti da je tom prigodom ispaljeno najmanje 12 hitaca, iako je na mjestu počinjenja kaznenih djela, prigodom obavljanja očevida, pronađeno svega osam praznih čaura, čime je pri utvrđivanju ovih činjenica sud povrijedio odredbe članka 281. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Nije u pravu branitelja kada u žalbi tvrdi da je u pogledu broja ispaljenih hitaca, kao relevantne činjenice, prvostupanjski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, jer se po ocjeni ovog suda, u prvom redu ne radi o osobito važnoj činjenici, a na drugoj strani se iz obrazloženja pobijane presude datog na strani 29., nesumnjivo može zaključiti da je tim povodom prvostupanjski sud utvrdio da je „u konkretnom slučaju dana 20.06.2020. godine, na magistralnom putu Brčko-Bijeljina u mjestu Trnjaci-Brčko distrikt BiH, iz vozila marke „Reno Scenic“, registracijskih oznaka ..., koje je bilo u pokretu, ispaljeno najmanje devet metaka kalibra 7,62 x 39 mm“. Stoga je bez značaja inzistiranje branitelja u žalbi na tomu da je prigodom očevida pronađeno samo osam praznih čaura, jer nije isključeno da ih je moglo biti i više, s obzirom na to da su neka od ispaljenih zrna mogla promašiti vozila u čijem pravcu su ispaljena i na krajnjem dometu se zabiti u okolno zemljište, a da preostale prazne čaure nisu mogle biti pronađene i pored temeljitog pregleda okolnog terena na kome su počinjena kaznena djela, jer je do pucnjave došlo iz automobila u pokretu na automobile u pokretu. Kako su za to vrijeme, kako automobil iz kojeg je pucano iz automatskog vatrenog oružja, tako i automobili sa navijačima na koje je pucano iz vatrenog oružja, prešli relativno dug put, prazne čaure su mogle ostati na širem prostoru magistralne ceste Brčko-Bijeljina, pa je zbog velike frekvencije vozila na tom magistralnom putu, moglo doći do uništenja ili odbacivanja preostalih praznih čaura, zbog čega one nisu mogle biti pronađene i identificirane tijekom obavljanja očevida.

Nadalje se u žalbi branitelja optuženog prigovara da je prvostupanjski sud propustio pravilno utvrditi činjenice vezane za subjektivni odnos prema počinjenim kaznenim djelima „osobe poznate optuženom“, odnosno, neposrednog počinitelja pucnjave iz vatrenog oružja iz vozila kojim je upravljao optuženi M.D., što je bio u obvezi, s obzirom na to da, po mišljenju branitelja, suizvršilaštvo predstavlja zajedničko sudjelovanje u počinjenju kaznenih djela kod kojeg moraju biti ispunjene subjektivne i objektivne pretpostavke koje se odnose na zajedničku odluku ili kolektivnu izvršilačku volju u poduzimanju radnje kojom se sudjeluje u ostvarivanju kaznenog djela. S tim u svezi, po mišljenju branitelja, prvostupanjski sud je

propuštajući da utvrdi subjektivni odnos izravnog počinitelja pucnjave iz vatrenog oružja iz točke 1. izreke prvostupanjske presude, kao i njegov subjektivni odnos u odnosu na kaznenopravne radnje opisane u točki 2. izreke pobijane presude, prvostupanjsku presudu u tom dijelu zasnovao na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, zbog čega ona u tom dijelu ne sadrži niti razloge o odlučnim činjenicama.

Naprijed istaknuti žalbeni prigovor branitelja optuženog nisu osnovani iz razloga što prvostupanjski sud nije niti bio u obvezi utvrđivati činjenice vezane uz krivicu osumnjičenog N.B., odnosno, optuženom poznate osobe koja je izravni počinitelj pucnjave iz automatskog vatrenog oružja, zbog toga što drugi počinitelj kaznenih djela, povodom kojih se vodi ovaj kazneni postupak, nije obuhvaćen optužnicom Tužiteljstva Brčko distrikta Bosne i Hercegovine od 22.09.2020. godine, koja je potvrđena od strane prvostupanjskog suda 02.10.2020. godine, pa kako počinitelju (suizvršitelju) koji nije dostupan pravosuđu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u skladu sa člankom 247. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, nije moguće suditi u odsustvu, prvostupanjski sud nije bio u obvezi utvrđivati oblik krivice suizvršitelja protiv kojeg se ne vodi aktualni kazneni postupak, jer to i nije nužno da bi se na pravilan način utvrdio oblik krivnje kojim je optuženi M.D. počinio kaznena djela za koja je oglašen krivim, s obzirom da u skladu sa člankom 34. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (granice krivnje i kažnjivosti sudionika), svaki od suizvršitelja u počinjenju kaznenog djela odgovara u okviru svog umišljaja ili nehata.

Na temelju svega naprijed iznesenog valjalo je odbiti sve žalbene prigovore branitelja optuženog u kojima se dovodi u pitanje pravilnost utvrđenog činjeničnog stanja, jer se po ocjeni ovog suda, prvostupanjska presuda, u dijelu u kojem se pobija žalbenim prigovorima branitelja optuženog u pogledu odlučnih činjenica, ne temelji na pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, u smislu članka 299. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Pobijajući prvostupanjsku presudu iz žalbenog osnova povreda kaznenog zakona iz članka 298. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, branitelj optuženog u žalbi navodi da je iz činjenica utvrđenih u povodu kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1. i 2. izreke pobijane presude, jasno da su radnje iz točka 1., konzumirane radnjama iz točke 2. izreke pobijane presude, odnosno, da se u konkretnom slučaju radi o „prividnom idealnom stjecaju“, jer je po mišljenju branitelja „nemoguća konstrukcija“ da je istim radnjama optuženi M.D. pristao da nekog liši života, kao i da je tim istim radnjama, zajedno sa drugom njemu poznatom osobom, htio da dovede u opasnost živote ljudi, u situaciji kada je osoba koja je tom prigodom povrijeđena, istodobno i oštećena djelom opisanim pod točkom 2. izreke pobijane presude. Branitelj dalje smatra da u situaciji da se i prihvati zaključak suda da je optuženi M.D., kao suizvršitelj, na odlučujući način doprinio počinjenju kaznenih djela za koja je oglašen krivim, a koje je poduzela njemu poznata osoba pucanjem iz vatrenog oružja, prvostupanjski sud nije mogao zaključiti da je optuženi kao suizvršitelj počinio kaznena djela za koja je oglašen krivim, nego je eventualno mogao primijeniti odredbu članka 322. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kojom je propisano teško kazneno djelo protiv opće

sigurnosti ljudi i imovine, odnosno, koje predstavlja kvalificirani oblik kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u situaciji kada je počinjenjem tog kaznenog djela neka osoba zadobila teške tjelesne povrede, pa kako prvostupanjski sud nije tako postupio, nego je prihvatio pravnu kvalifikaciju iz optužnice Tužiteljstva, povrijedio je kazneni zakon na štetu optuženog.

Naprijed izneseno stajalište branitelja se ne može prihvatiti kao osnovano iz razloga što polazi od pogrešne pretpostavke da se u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1. i 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, radi o tzv. „prividnom idealnom stjecaju“, te da je kaznenopravna radnja opisana u točki 1. konzumirana kaznenopravnom radnjom opisanom u točki 2. izreke pobijane presude i da kao takva ima obilježje jednog kaznenog djela i to kaznenog djela Teško kazneno djelo protiv opće sigurnosti ljudi i imovine iz članka 322. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. Naime, kod takvog stajališta branitelj optuženog zanemaruje da u slučaju postojanja „prividnog idealnog stjecaja“ kaznenopravna radnja koja ima obilježje težeg kaznenog djela ne može biti konzumirana kaznenopravnom radnjom koja ima obilježja lakšeg kaznenog djela. U konkretnom slučaju, kaznenopravne radnje opisane u točki 1. izreke, kako je to već ranije obrazloženo u ovoj presudi, imaju sva zakonska obilježja kaznenog djela Ubojstva u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je propisana kazna zatvora od najmanje 5 (pet) godina, dok se u slučaju kaznenopravnih radnji opisanih u točki 2., izreke, stječu sva zakonska obilježja kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je propisana kazna zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci do 5 (pet) godina. U takvim okolnostima, zbog težine posljedice proistekla iz počinjenja kaznenog djela opisanog u točki 1. izreke, navedena kaznenopravna radnja nije mogla biti „konzumirana“ kaznenopravnim radnjama opisanim u točki 2. izreke pobijane presude, pa se samim tim ne može govoriti niti o tzv. „prividnom idealnom stjecaju“, tako da navedene radnje nisu mogle biti pravno kvalificirane kao jedno kazneno djelo, odnosno, kao Teško kazneno djelo protiv sigurnosti ljudi i imovine iz članka 322. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kako se to neosnovano ističe u žalbi branitelja optuženog.

Imajući u vidu da se u konkretnom slučaju, u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih u točkama 1. i 2. izreke osuđujućeg dijela prvostupanjske presude, po ocjeni ovog suda, radi o tzv. „idealnom stjecaju“, pravilno je postupio prvostupanjski sud kada je radnju opisanu u točki 1. izreke pravno kvalificirao kao kazneno djelo Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, a radnje opisane u točki 2. izreke, kao kazneno djelo Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 3. z svezi s stavkom 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, tako da time nije povrijedio kazneni zakon na štetu optuženog, u smislu članka 298. stavak 1. točka d. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Na kraju valja ukazati da se neosnovano u žalbi branitelja iznova prigovara da je prvostupanjski sud propustio utvrditi subjektivni odnos neposrednog počinitelja pucnjave iz vatrenog oružja u pogledu kaznenopravnih radnji opisanih pod točkom 1. izreke, kao i da je propustio izrekom presude utvrditi na koga se konkretno odnosi pristanak optuženog M.D., da ga liši života, te da se u obje radnje počinjenja iz izreke pobijane presude navode ista vozila i iste osobe, kao imovina i osobe koje su oštećene radnjama poduzetim od strane osobe poznate optuženom, onda bi iz navedenog proizlazilo da bi u radnjama te optuženom poznate osobe bila ostvarena obilježja Teškog kaznenog djela protiv opće sigurnosti ljudi imovine iz članka 322. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine. U istom kontekstu branitelj dalje tvrdi da je iz Nalaza i mišljenja vještaka neuropsihijatra i psihologa, sačinjenog na prijedlog branitelja optuženog, utvrđeno da je optuženi M.D. osoba čiji uzrast ne odgovara njegovoj životnoj dobi, zbog čega nije mogao utjecati na ponašanje njemu poznate osobe, koja je pucala iz automatskog vatrenog oružja, jer je pri tomu imao osjećaj neposredne opasnosti i ugroženosti vlastitog života.

Iako je ovaj sud dijelom već dao razloge zbog kojih smatra neosnovanim pojedine od naprijed istaknutih žalbenih prigovora branitelja, ovom prigodom valja još dodati da prvostupanjski sud nije niti bio u prilici utvrđivati subjektivni odnos (krivicu) izravnog počinitelja pucnjave iz automatskog vatrenog oružja, jer u odnosu na njega nije niti podignuta optužnica, zbog ograničenja propisanog člankom 225. stavak 3. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, koje onemogućava podizanje optužnice dok osumnjičeni ne bude ispitan. Osim toga sve i da je protiv „izravnog počinitelja“ podignuta optužnica protiv njega ne bi mogao biti vođen jedinstven postupak, s obzirom na to da je navedeni suizvršitelj nedostupan pravosudnim tijelima Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, jer je člankom 247. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zabranjeno suđenje počiniteljima kaznenih djela u odsutnosti, zbog čega prvostupanjski sud i nije bio ovlašten utvrđivati stupanj krivice osobe poznate optuženom, odnosno, neposrednog počinitelja kaznenih djela za koje je optuženi oglašen krivim. U takvim okolnostima valjalo je i naprijed navedene žalbene prigovore branitelja optuženog odbiti kao neosnovane.

Postupajući u skladu sa člankom 308. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, ovaj sud je ispitao prvostupanjsku presudu i u pogledu odluke o izrečenoj kazni, te je našao da je prvostupanjski sud na strani optuženog M.D., u skladu sa člankom 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, cijenio sve olakšavajuće i otežavajuće okolnosti, ali da pri tom nije dao adekvatan značaj olakšavajućim okolnostima, osobito okolnostima da se ne radi o „izravnom počinitelju pucnjave iz automatskog vatrenog naoružanja“, o osobi koja do sada nije osuđivana, koja je mlađe životne dobi i čija intelektualna razina ne prati njegov uzrast, zbog čega sve te olakšavajuće okolnosti, po ocjeni ovog suda, unatoč navedenim otežavajućim okolnostima, imaju karakter osobito olakšavajućih okolnosti, koje u pogledu kaznenopravnih radnji iz točke 1. izreke pobijane presude, ukazuju da bi se i blažom kaznom od one koja je propisana za navedeno kazneno djelo mogla postići svrha kažnjavanja, u smislu članka 50. stavak 1. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Imajući u vidu naprijed izneseno ovaj sud je temeljem članka 50. stavak 1. točka b. i članka 51. stavak 1. točka b. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, optuženom M.D., zbog počinjenja kaznenog djela Ubojstvo u pokušaju iz članka 163. stavak 1., u svezi sa člankom 28. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je u točki 1. izreke pobijane presude oglašen krivim, utvrdio kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 6 (šest) mjeseci, a zbog počinjenja kaznenog djela Izazivanje opće opasnosti iz članka 317. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, za koje je u točki 2. izreke pobijane presude oglašen krivim, primjenom članaka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, kao utvrđenu kaznu preuzeo kaznu zatvora u trajanju od 6 (šest) mjeseci, nakon čega je optuženog M.D. iz B., temeljem članka 54. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, osudio na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) godine i 10 (deset) mjeseci. Ovaj sud je uvjeren da su tako pojedinačno utvrđene kazne, kao i dosuđena jedinstvena kazna zatvora, u potpunosti adekvatne težini kaznenih djela za koja je optuženi oglašen krivim, stupnju njegove krivice, kao i okolnostima njihovog počinjenja, te da će se tako izrečenom jedinstvenom kaznom u slučaju optuženog u potpunosti ostvariti svrha kažnjavanja propisana člankom 42. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

S obzirom da je prvostupanjska presuda u pogledu uračunavanja pritvora optuženom u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora donesena u svemu u skladu s člankom 57. stavak 1. Kaznenog zakona Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, prvostupanjska presuda je u tom dijelu ostala nepromijenjena. Jednako tako, prvostupanjska presuda, u pogledu odluke da optuženog oslobodi plaćanja troškova kaznenog postupka, a da oštećene R.D., M.K., M.K.1, L.Đ., A.V., L.M., Đ.Lj., M.L., M.B., S.M., F.S., N.J., D.P., Z.R. i E.A., sa imovinskopravnim zahtjevom u cijelosti uputi na parnicu, ostala je nepromijenjena, s obzirom da je donesena u svemu u skladu sa člankom 188. stavak 4., odnosno 198. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

Zbog svih naprijed iznesenih razloga, ovaj sud je na temelju članka 314. stavak 1. Zakona o kaznenom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, odlučio kao u izreci ove presude.

ZAPISNIČAR

Radmila Tomić

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Srđan Nedić